

Številka: 432-5/2024/6
Naš znak: 06004
Datum: 01.10.2024

Agencija za energijo izdaja na podlagi drugega odstavka 152. člena Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21) in 86. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 38/24) v postopku nadzora nad dobaviteljem električne energije, družbo SunContract oskrba in trgovanje z energijo d.o.o., Šmartinska cesta 130, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa direktor Gregor Novak, in ki se nanaša na kršitev tretjega odstavka 16. člena Zakona o oskrbi z električno energijo, po uradni dolžnosti naslednjo

ODLOČBO

1. Zavezanec za nadzor, družba SunContract oskrba in trgovanje z energijo d.o.o., Šmartinska cesta 130, 1000 Ljubljana, je s tem, ko je spremenil cenik, s katerim je uvedel nov fiksni strošek poslovanja »Strošek za izravnavo finančnih odstopanj« za končne odjemalce s samooskrbo, kršil tretji odstavek 16. člena Zakona o oskrbi z električno energijo.
2. Zavezancu za nadzor, družbi SunContract oskrba in trgovanje z energijo d.o.o., se prepove zaračunavanje »Stroška za izravnavo finančnih odstopanj« končnim odjemalcem s samooskrbo. Vse zaračunane »Stroške za izravnavo finančnih odstopanj« končnim odjemalcem s samooskrbo mora tem odjemalcem vrniti ali jih poračunati pri prvem naslednjem izdanem računu posameznega končnega odjemalca s samooskrbo.
3. Zavezanec za nadzor, družba SunContract oskrba in trgovanje z energijo d.o.o., mora spremeniti Redni cenik za dobavo električne energije za gospodinjski odjem in Redni cenik za dobavo električne energije za mali poslovni odjem, ki veljata od 1. 9. 2024, v roku 15 dni od prejema te odločbe, na način, da ne bosta več vsebovala postavke »Strošek za izravnavo finančnih odstopanj«. Obvestilo o spremembi cenikov in datum uveljavitve spremembe morata biti navedena na računu ali drugem ustreznem pisnem obvestilu, o izvedeni spremembi pa je zavezanec za nadzor, družba SunContract oskrba in trgovanje z energijo d.o.o., dolžna pisno obvestiti tudi Agencijo za energijo.
4. V postopku izdaje te odločbe niso nastali posebni stroški.

Obrazložitev:

Agencija za energijo (v nadaljevanju agencija) na podlagi 152. člena Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21, v nadaljevanju ZOEE) nadzira izvajanje določb uredb Evropske unije s področja trga z električno energijo, določb ZOEE ter na njegovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov, razen v primerih, ki po tem zakonu spadajo v pristojnost posameznih pristojnih inšpekcij, po postopku, določenem v zakonu, ki ureja agencijo, tj. Energetski zakon (Uradni list RS, št. 38/24, v nadaljevanju EZ-2).

Agencija je na podlagi prijav končnih odjemalcev s samooskrbo po uradni dolžnosti na podlagi 152. člena ZOEE uvedla postopek nadzora nad dobaviteljem električne energije, družbo SunContract oskrba in trgovanje z energijo d.o.o., Šmartinska cesta 130, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju zavezanec za nadzor), ki se nanaša na zatrjevano kršitev tretjega odstavka 16. člena ZOEE, ker je zavezanec za nadzor spremenil svoje cenike, s katerimi je uvedel nov fiksni strošek poslovanja (v ceniku poimenovan »Strošek za izravnavo finančnih odstopanj«).

Iz obvestila zavezanca za nadzor svojim končnim odjemalcem, objavljenega na spletni strani zavezanca za nadzor, in ki se med drugim nanaša na spremembo cenika in tako uvedbo novega fiksnega stroška poslovanja (v ceniku poimenovanega »Strošek za izravnavo finančnih odstopanj«), izhaja, da se novi strošek uvaja zaradi spremembe Pravil za delovanje trga z električno energijo (Uradni list RS, št. 163/22 in 6/24, v nadaljevanju pravila), s katero naj bi bil strošek letnega netiranja v celoti prenesen na dobavitelje električne energije.

Agencija je v postopku nadzora preverila cenike za dobavo električne energije gospodinjskim odjemalcem in malim poslovnim odjemalcem, objavljene na spletni strani zavezanca za nadzor. Ker je agencija po pregledu ugotovila, da je zavezanec za nadzor v nasprotju z določbo 16. člena ZOEE na svoja cenika za dobavo električne energije gospodinjskim odjemalcem in malim poslovnim odjemalcem (veljavna od 1. 9. 2024) poleg že utečenega »Pavšalnega stroška poslovanja« v višini 1,99 EUR brez DDV za odjemalce s samooskrbo dodatno uvedel nov fiksni strošek poslovanja, in sicer »Strošek za izravnavo finančnih odstopanj« v višini 30,00 EUR brez DDV, ga je z dopisom št. 432-5/2024/1 z dne 29. 8. 2024 pozvala, da ugotovljene kršitve v roku 30 dni odpravi, ter nemudoma preneha z izvajanjem dejavnosti, povezanih z zaračunavanjem »Stroška za izravnavo finančnih odstopanj«, in sicer do zaključka nadzornega postopka oziroma do končne odločitve agencije.

Zavezanec za nadzor se je na ugotovitve agencije odzval z dopisom z dne 16. 9. 2024, v katerem je navedel, da z obračunavanjem dodatnega stroška ni kršil določb 16. člena ZOEE, zato tudi ni izpolnil poziva agencije, naj spremeni cenike in preneha zaračunavati strošek za izravnavo finančnih odstopanj, niti o tem ni obvestil končnih odjemalcev. Trdi, da je namen določbe tretjega odstavka 16. člena ZOEE v zagotavljanju preglednosti maloprodajnih cen dobaviteljev in ne v nalaganju dobaviteljem, kako naj oblikujejo svoje cene glede na stroške. Nadalje trdi, da je trg električne energije postavljen na načelu, da dobavitelji prosto določajo cene in da zahteva agencije, ki določa, kako je treba obračunavati fiksne in variabilne stroške, posega v svobodo določanje cen dobaviteljev in je posledično v nasprotju z določbami ZOEE in Direktive (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih

notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (v nadaljevanju Direktiva 2019/944). Njegove trditve naj bi podkrepilo tudi predloženo Mnenje o ugotovitvah agencije v zvezi z zaračunavanjem dodatnega stroška za izravnavo finančnih odstopanj z dne 11. 9. 2024, ki ga je zavezanec za nadzor naročil pri Inštitutu za javno upravo (v nadaljevanju mnenje).

Z dopisom z dne 24. 9. 2024 je zavezanec za nadzor dopolnil svoj odgovor s seznanitvijo, da je Sekcija za vprašanja dobaviteljev električne energije, organizirana v okviru Energetske zbornice Slovenije (v nadaljevanju sekcija) na Ministrstvu za okolje, podnebje in energijo, 19. 9. 2024 poslala dopis »Vključevanje samooskrbnih končnih odjemalcev na letnem »net meteringu« v merjen odjem«, v katerem sekcija ministrstvu pojasnjuje problematiko in svojo oceno dodatnih stroškov, ki naj bi jo zaradi spremembe pravil imeli dobavitelji končnim odjemalcev s samooskrbo. Zato sekcija državo poziva k sprejetju primernih ukrepov za preprečitev nastajanja škode dobaviteljem, saj bodo v nasprotnem primeru primorani zaradi kompenzacije teh stroškov povišati cene za dobavo električne energije in/ali fiksnih stroškov poslovanja oziroma celo odpovedati obstoječe (nerentabilne) pogodbe o samooskrbi. V svojem odgovoru zavezanec za nadzor še doda, da bi morebitna prepoved zaračunavanja dodatnega fiksnega stroška zaradi odstopanj oziroma vodenja samooskrb v primeru, če država ne bo sprejela ustreznih ukrepov, vsem dobaviteljem povzročila izgube, ki se jim bodo lahko izognili le v primeru odpovedi pogodb o dobavi s samooskrbo.

Zavezanec za nadzor je bil o ugotovitvah agencije kot nadzornega organa seznanjen z dopisom agencije št. 432-5/2024/1 z dne 29. 8. 2024, s katerim mu je tudi bila dana možnost opredeliti se do vseh ugotovitev.

V skladu s tretjim odstavkom 16. člena ZOEE lahko dobavitelji gospodinjskim in malim poslovnim odjemalcem zaračunajo fiksne stroške poslovanja po veljavnem ceniku, in sicer le za stroške v zvezi z izvajanjem pogodbe o dobavi. To je lahko npr. nadomestilo za vodenje, evidentiranje, obdelavo in pripravo računa, ki se običajno zaračunavajo v fiksnem/pavšalnem znesku za posamezno merilno mesto na mesečnem nivoju.

Čeprav je mogoče slediti navedbam v mnenju in posledično trditvam zavezanca za nadzor, da je iz jezikovne razlage besedila tretjega odstavka 16. člena ZOEE mogoče zaključiti, da je dopustno in povsem verjetno, da dobavitelju nastajajo tako fiksni kot tudi variabilni stroški, ki jih je upravičen zaračunavati, pa ni mogoče slediti navedbam zavezanca za nadzor, da je navedeno zakonsko določbo treba razlagati na način, da dobavitelji prosto določajo cene dobave električne energije in posledično poseg v navedeno pravico na način, da se določa, kako je treba obračunavati fiksne in variabilne stroške, ni dopusten. Zavezanec za nadzor pri tem namreč povsem spregleda vidik varstva končnih odjemalcev, ki mu je določba 16. člena ZOEE tudi namenjena. Tako kot zavezanec za nadzor sam ugotavlja v predloženem mnenju, je določba 16. člena ZOEE uvrščena v poglavje varstva končnih odjemalcev. Varstvo končnih odjemalcev izhaja že iz same Direktive 2019/944, ki določa, da bi regulativni organi morali imeti pooblastila, da bi prispevali k zagotavljanju visokih standardov obveznosti univerzalnih in javnih storitev v skladu z odpiranjem trga, varstva ranljivih odjemalcev in dejanskega izvajanja ukrepov za varstvo končnih odjemalcev.

Agencija s predmetno odločitvijo ne posega v svobodo dobaviteljev električne energije pri določanju cen, temveč odjemalcem zagotavlja, da plačujejo električno energijo po pošteni ceni in v skladu s stroški, ki jih dejansko povzročajo. Navedeno izhaja tudi iz Direktive 2019/944, ki določa, da je za zaščito interesov končnih odjemalcev ter

spodbujanje konkurenčnosti in trajnostnega razvoja na trgu električne energije ključnega pomena, da so cene električne energije pregledne, pravične in dostopne.

Uvedba fiksnega stroška dobavitelja električne energije po tretjem dostavku 16. člena ZOEE je dovoljena, če se lahko strošek dobavitelja utemeljeno enakomerno porazdeli med vse končne odjemalce. Na drugi strani pa uvedba fiksnega stroška ni upravičena v primerih, ko se tak strošek nenehoma spreminja, npr. glede na količine ali priključno moč posameznega končnega odjemalca in ga posledično ni mogoče utemeljeno porazdeliti oziroma pripisati posameznemu končnemu odjemalcu. Če takega stroška ni mogoče fiksno vezati na vse končne odjemalce, ne moremo govoriti o fiksnem strošku kot »pavšalu«, še posebej, če je ta uveden za pokrivanje stroškov dobavitelja, ki so odvisni od vzorca obnašanja posameznih končnih odjemalcev.

Fiksni strošek je v Slovarju 2024 (economy-pedia.com)¹ definiran kot strošek, ki je neodvisen od proizvodne dejavnosti podjetja, kar pomeni, da daljše časovno obdobje predstavlja nespremenljiv strošek glede na količino blaga ali storitev, pridobljenih v določenem časovnem obdobju. Njegove glavne značilnosti so predvsem, da ga je mogoče nadzorovati in predvideti, ter da je povezan s proizvodno zmogljivostjo podjetja, čeprav se stalni stroški, če se zaradi posebnega razloga spremenijo, nadaljujejo s svojo stabilnostjo.

Fiksni strošek je tako razumeti kot strošek, ki je praviloma daljše časovno obdobje enak oziroma ni predmet pogostih sprememb (še posebej ne takih sprememb, ki so posledica izrazito spremenljivih tržnih razmer) in odraža stroške pri poslovanju, ki jih lahko enakomerno porazdelimo med vse končne odjemalce ne glede na vzorec njihovega odjema ali drugih značilnosti (npr. strošek za pripravo računa je za vse odjemalce enak ne glede na njihove značilnosti odjema ali proizvodnje).

Stroški odstopanja, ki so zajeti v »Strošku za izravnavo finančnih odstopanj«, pa so nasprotno od tega že po svoji naravi variabilni in se praviloma spreminjajo vsak mesec, saj so med drugim odvisni od strukture vseh odjemalcev znotraj bilančne skupine zavezanca za nadzor in od krivulje odjema in oddaje električne energije posameznega končnega odjemalca s samooskrbo. Tako je ugotoviti, da gre za spremenljiv strošek ne samo zaradi spremenljivih tržnih razmer na trgu električne energije, ampak tudi, ker je odvisen od posameznega profila odjema na ravni prevzemno-predajnega mesta končnega odjemalca in tako ne more šteti kot fiksni strošek, niti ga ni dopustno enakomerno porazdeliti med vse končne odjemalce. Nenazadnje je odvisen tudi od profila odjema vseh končnih odjemalcev znotraj bilančne skupine zavezanca za nadzor. Stroški se namreč spreminjajo glede na razlike med napovedanimi in realiziranimi količinami električne energije celotne bilančne skupine in cene za odstopanja v posameznem obračunskem intervalu.

Zato teh stroškov ni mogoče obravnavati kot fiksne za vse končne odjemalce s samooskrbo oziroma jih ni mogoče zaradi njihove nepredvidljivosti, nihanj in odvisnosti od različnih dejavnikov (npr. odjem in proizvodnja vsakega posameznega odjemalca v posameznem obračunskem intervalu) enakomerno porazdeliti med vse te odjemalce. Fiksna določitev bi lahko povzročila oškodovanje nekaterih odjemalcev, saj bi morali plačevati znatno višje stroške, kot so jih sami dejansko povzročili. Stroškov tako ni mogoče uporabiti kot enotni fiksni strošek za vse končne odjemalce s samooskrbo v

¹ [Fiksni stroški - kaj je to, opredelitev in koncept | Slovar 2024 \(economy-pedia.com\)](https://sl.economy-pedia.com/11038738-fixed-cost), <https://sl.economy-pedia.com/11038738-fixed-cost>

smislu 16. člena ZOEE, saj je treba upoštevati značilnosti posameznih skupin odjemalcev, da bi se izognili nepravilni porazdelitvi.

Navedene ugotovitve agencije, da »Stroška za izravnavo finančnih odstopanj« ne gre vezati fiksno na vse končne odjemalce s samooskrbo, potrjuje tudi sam zavezanec za nadzor, saj iz na spletni strani zavezanca za nadzor objavljenega paketa »Samooskrba 2024 – februar«² izhaja, da je zavezanec za nadzor v ponudbo vključil tudi »Strošek za izravnavo finančnih odstopanj«, katerega uvedbo utemeljuje prav s spremembo pravil, in v katerem je strošek za izravnavo finančnih odstopanj posameznega končnega odjemalca s samooskrbo pogojeval z močjo sončne elektrarne. Tako je strošek, določen za sončne elektrarne nižje moči, znatno nižji v primerjavi s stroškom za sončne elektrarne višje moči. Sončne elektrarne pa so glede na moč razdeljene v 10 različnih skupin, ki jim je določen drugačen strošek (npr. dnevni strošek za sončne elektrarne z močjo 0 – 3,99 kWp je 0,49 EUR/dan brez DDV; z močjo 12 do 13,99 kWp je 1,74 EUR/dan brez DDV; z močjo nad 40 kWp pa celo 5,49 EUR/dan).

S tem tudi zavezanec za nadzor sam potrjuje, da so »Stroški za izravnavo finančnih odstopanj« odvisni od značilnosti posameznih končnih odjemalcev s samooskrbo in jih ni mogoče določiti pavšalno oziroma v enaki višini za vse končne odjemalce s samooskrbo ne glede na tip odjema in druge individualne značilnosti posameznega odjemalca. Z enotnim fiksnim stroškom se tako onemogoča izvajanje načela pravičnega in preglednega trga z električno energijo, kar je eden izmed osnovnih namenov ZOEE ter pravica do pregledne in nepristranske oskrbe končnih odjemalcev pod pogoji, določenimi z zakonodajo.

Agencija se prav tako ne more strinjati z navedbami predloženega mnenja (str. 10), da 16. člen ZOEE dobaviteljem nalaga obveznost, da na svojih cenikih objavijo morebitne dodatne stroške, ki jih končnim odjemalcem zaračunavajo v fiksnem znesku. Stroški zavezanca za nadzor, ki so predmet nadzora, so povezani z aktivnostmi zavezanca za nadzor kot dobavitelja oz. odgovornega bilančne skupine SunContract v zvezi z zagotavljanjem ustreznih količin električne energije za njegove končne odjemalce, zato smejo biti ti stroški vključeni v samo ceno električne energije, ki je del pogodbe o dobavi (oz. mora biti cena za gospodinjstve in male poslovne odjemalce objavljena). Stroški odstopanj celotne bilančne skupine SunContract, ki jih je kot odgovorni bilančne skupine dolžan kriti zavezanec za nadzor, in stroški nakupa oziroma prodaje električne energije na veleprodajnem trgu (kjer nastopa zavezanec za nadzor kot dobavitelj) se ne nanašajo na izvajanje same pogodbe o dobavi, ampak na dobavljeno energijo, zato so ti stroški lahko vključeni le v ceno električne energije na maloprodajnem trgu.

Le na ta način lahko dobavitelj prikaže svojo konkurenčnost in svoje različne ponudbe. Fiksni stroški poslovanja po 16. členu ZOEE pa predstavljajo nek »dodatek« k ceni električne energije v zvezi z izvajanjem pogodbe o dobavi električne energije končnemu odjemalcu. Zato agencija s svojo odločitvijo ne posega v svobodo zavezanca za nadzor kot dobavitelja pri določanju maloprodajnih cen električne energije, pač pa ugotavlja, da sme zavezanec za nadzor zadevne stroške vključiti v maloprodajno ceno električne energije, ki se določa prosto na trgu in ne med fiksne stroške iz 16. člena ZOEE.

Dodatno je ugotovitev agencije možno podkrepiti tudi z navedbo v predloženem mnenju (str. 11), ko navaja, da zaradi trenutnega pravnega okvira, ki dobavno ceno električne

² Glej povezavo <https://suncontract.org/wp-content/uploads/2024/03/suncontract-paket-samooskrba-2024-februar-2.pdf>

energije delno regulira, zadevne dodatne stroške zavezanca za nadzor prav iz tega razloga (delne regulacije) ni mogoče vključiti v maloprodajno ceno električne energije. Dalje zavezanec za nadzor v svoji dopolnitvi odgovora z dne 24. 9. 2024 navaja, da bodo dobavitelji v primeru, če država ne bo sprejela ustreznih ukrepov za preprečitev nastajanja škode dobaviteljem zaradi spremembe uredbe, v nasprotnem primeru primorani zaradi kompenzacija teh stroškov povišati cene za dobavo električne energije ali celo odpovedati pogodbe o dobavi s samooskrbo. Navedeno pa nikakor ne opravičuje ravnanja zavezanca za nadzor, da lahko te stroške iz zgoraj navedenih razlogov vključi v fiksne stroške po 16. členu ZOEE.

Dejstva, ki podpirajo to stališče, vključujejo, da so ti dodatni stroški, povezani z zagotavljanjem električne energije, rezultat specifičnih operativnih dejavnosti dobavitelja kot nosilca bilančne skupine in ne odražajo fiksnih stroškov, ki bi morali ostati stalni ne glede na obseg porabe posameznega končnega odjemalca.

Agencija tako na podlagi vsega zgoraj navedenega ugotavlja, da je uvedba »Stroška za izravnavo finančnih odstopanj« v nasprotju z določbo tretjega odstavka 16. člena ZOEE, zato je agencija odločila, kot izhaja iz prve točke izreka te odločbe.

Ker sta Redni cenik za dobavo električne energije za gospodinjski odjem³ in Redni cenik za dobavo električne energije za mali poslovni odjem⁴ začela veljati 1. 9. 2024, zavezanec za nadzor pa ugotovljenih kršitev, s katerimi ga je agencija seznanila z dopisom št. 432-5/2024/2024/1 z dne 29. 8. 2024, ni odpravil oziroma je v svojem odgovoru z dne 16. 9. 2024 navedel, da poziva agencije ni izpolnil, je agencija v skladu s prvim odstavkom 86. člena EZ-2 odpravo kršitve in njenih posledic zavezancu za nadzor naložila z odločbo.

Tako je agencija na podlagi četrte alineje prvega odstavka 83. člena in prvega odstavka 86. člena EZ-2 v povezavi z drugim odstavkom 86. člena EZ-2 zavezancu za nadzor prepovedala zaračunavanje »Stroška za izravnavo finančnih odstopanj« končnim odjemalcem s samooskrbo ter mu naložila izvedbo spremembe Rednega cenika za dobavo električne energije za gospodinjski odjem in Rednega cenika za dobavo električne energije za mali poslovni odjem, ki veljata od 1. 9. 2024, na način, da ne bosta več vsebovala postavke »Strošek za izravnavo finančnih odstopanj«. Ker za spremembo cen električne energije, ki ne pomenijo povišanje plačila za električno energijo odjemalca, ne veljata peti in sedmi odstavek 15. člena ZOEE, je agencija odločila, da mora zavezanec za nadzor oba cenika spremeniti v roku 15 dni.

Obvestilo o spremembi cenikov in datum uveljavitve spremembe morata biti navedena na računu ali drugem ustreznem pisnem obvestilu končnim odjemalcem s samooskrbo, o izvedeni spremembi pa je zavezanec za nadzor dolžan pisno obvestiti tudi agencijo.

Ker sta cenika začela veljati 1. 9. 2024, mora zavezanec za nadzor morebiti že zaračunane »Stroške za izravnavo finančnih odstopanj« vrniti končnim odjemalcem s samooskrbo ali pa jih poračunati pri prvem naslednjem izdanem računu vsakega posameznega končnega odjemalca s samooskrbo.

³ Glej povezavo https://suncontract.org/wp-content/uploads/2023/11/redni-cenik_go_veljaven-od-1.1.2024-dalje-1.pdf

⁴ Glej povezavo https://suncontract.org/wp-content/uploads/2024/07/cenik_mpo_veljaven_od-septembra_2024.pdf

Glede na navedeno je agencija odločila, kot izhaja iz druge in tretje točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je v skladu s 118. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 - ZDeb) odločeno, kot izhaja iz četrte točke izreka te odločbe.

PRAVNI POUK:

Zoper to odločbo ni pritožbe v skladu s prvim odstavkom 68. člena EZ-2. Zoper to odločbo je dopusten upravni spor, ki se sproži z vložitvijo tožbe v 30 dneh po prejemu te odločbe, in sicer neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali na zunanjih oddelkih upravnega sodišča glede na sedež ali prebivališče tožnika, lahko pa se pošlje navedenemu sodišču po pošti. Šteje se, da je bila tožba vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila priporočeno oddana na pošto. Tožba se vložijo v toliko izvodih, kolikor je strank v postopku. Tožbi je treba priložiti upravni akt, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji.

V upravnem sporu je na podlagi Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – odl. US, 19/15 – odl. US, 30/16, 10/17 – ZPP-E, 11/18 – ZIZ-L in 35/18 – odl. US in 204/21) ob vložitvi tožbe treba plačati sodno takso, in sicer po tarifni številki 6111 v znesku 148 evrov. Taksa se plača na transakcijski račun sodišča, št. 01100-8450088976.

Pooblaščenca osebna za nadzor:
mag. Neli Žagar

E-žig ustvarjen za:
Agen-RS.si
Neli Žagar

Napredni e-žig s kvalificiranim potrdilom
Imetnik potrdila: mSign
Datum e-žiga: 01.10.2024
Potek veljavnosti potrdila: 28.04.2025

Vročiti (osebna vročitev po ZUP):

- SunContract oskrba in trgovanje z energijo d.o.o., Šmartinska cesta 130, 1000 Ljubljana